

vinsglas mod Bordet, saa Foden knækkede. Han var pludseligt kommen til at tænke paa en syg Ko, som han havde lovet at se til i en af Nabobyerne og som han netop havde været paa Vej hen til, da han om Formiddagen var falden herind hos Sogneraadsformanden. Ulykkeligvis havde Sogneraadsformanden straks foreslaaet at sende Bud efter Skolelæreren og Købmanden for at faa et Slag Kort; og da Aggerbølle netop var i stærk Forlegenhed for nogle Kroner til at betale en Bagerregning med, havde han hurtigt ladet sig overtale til at blive, idet han havde haabet i et Par Timers Tid at kunne vinde, hvad han trængte til. I Spillets Løb var da den syge Ko som alt andet i Verden ganske gaaet ham af Minde.

Sligt hændte iøvrigt ingenlunde sjælden Dyr-læge Aggerbølle. Hver Formiddag drog han ud fra sit Hjem i en lille bitte, af Vejsmuds overstænket Gig, højtidelig opfyldt af det Løfte til sig selv og sin Kone, at han vilde gøre en Rundrejse til alle sine Patienter. Men sjælden kom han længere end til den første Gaard, hvor der var Udsigt til at faa et Slag Kort og tjene Kontanter. Hans Liv var en uafbrudt vild Jagt efter en eller to Tikronesedler, som han nødvendig skulde betale inden fire og tyve Timer til Slagter, Bager eller Skomager;